Nii koonduvad linnakeskusse ärielu, haldusametid, lõbustuskohad, — sõnaga — kõik asutised ja instituudid, mis teenivad kogu elanikkonna tarvete rahuldamist, olenematult nende rahvusest, ühiskondlikust kihistusest või nende harjumusist. Nõnda sarnaneb linna-kese sulatusahjuga, kus kohtuvad kõik, kes muidu elavad linnas ruumiliselt või traditsioonidega lahutatult. Nii on keskendumise, tsentralisatsiooni üheks põhjuseks inimolevuste harjumus tulla ühte kohta kokku oma huvide rahuldamiseks.

Keskus oli alul teljelise iseloomuga, milline struktuur oli tingitud linna tagamaaga siduvate ühendusteede suunast. Selle teljeäärsed majad olid eelistatuimad positsioonid äridele, mispärast ta kujunes keskenduskohaks viimaseile. Rahvastiku kuhjudes oldi sunnitud äristust juba laiendama ka kõrvaltänavaile, esijoones nendele, mis olid paralleelsed peateljega. Nii kujunes välja ärila keha, kus alguseline ühendustänav esineb ärila peateljena, tema osad väljaspool ärila keha aga ärila jäsemetena. Ei tule unustada, et alguseline ühendustee teenis just turu varustamist tagamaalaste produktidega, seega siis oli turg ja ta lähim ümbrus selleks kohaks, mis moodustab ärila tuuma, kust siis asula laienedes elanike arvu kasvamisega äristus oli sunnitud laienema ka kaugemaile aladele. Mc Kenzie ütleb, et kui linna alatise elanikkonna arv on ületanud 10 000, siis harilikult linnas esineb juba hästi välja kujunenud keskuse äriline iseloom. Asutised ja korterimajad levivad tsentrifugaalselt selle keskuse ümber, kuna aga äriilm koondub enam ja enam sellesse kohta, vallutades korterimaju linnasüdames ja muutes nad ärimajadeks.

Seejuures tuleb mainida, et suurema rentaablusega kaup parematelt positsioonidelt tõrjub välja nõrgema (Wieser) ja nii esinevadki linnasüdames spetsiaalmagasinid või suured universaalmagasinid, mis suudavad võistelda eelmistega oma läbimüügiga.

Olles nii harilikult turu läheduses ja koondades endas suurima hulga kogu linna elanikkonnale vajalikke asutisi, esineb linnasüdames ka suurim ööpäevane jalgajate liiklemine.

Koos korterimajade kadumisega linnasüdamest tõrjutakse linnakeskusest välja ka sealne alatine elanikkond (Wohnbevölkerung, Schlafbevölkerung) ja asendatakse nad ajutiselt asustava, töötava rahvastikuga (Tagesbevölkerung, Arbeitsbevölkerung). See nähtus kannab linnasüdame õõnestumise nime.

Koos sellise elanikkonna koostise muutmisega kaasub ka eriline jalgajate liiklemise intensiivsuse jaotus, kus igal hommikul tööaja alguses

Tartu IV, lk. 267